

lem for Holbæk (Fogtmann) og jeg have udtalt, af de 10 ny Kredse, som komme frem, naar vi gaa til 124, tilfalde Hovedstaden og dens Omegn, altsaa København i allerverdste Forstand med tilgrænsende købstadlignende Kommuner, 5 af 10, altsaa ogsaa Halvdelen, og naturligvis ville ogsaa Byerne faa deres Part af den anden Halvdel, f. Eks. Byer som Esbjerg.

Jeg skal hermed anbefale det høje Ting at stemme for det foreliggende Forslag, og jeg skal fremhæve, at ved dette Forslag har Flertallet i dette Ting, der overvejende bestaar af Repræsentanter for Landbointeresser, strakt en Haand ud mod Byerne og mod Hovedstaden, som det andet Ting, hvis det ønsker at varetage Hovedstadens og Byernes Interesser, ikke vil undlade at gribe.

Borgbjerg: Det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Hammerich) erklærede, at jeg ikke havde Ret i min Paastand om, at Højre pludselig havde faaet saa varm Kærlighed til Forholdstalsvalg, det havde i hvert Fald han et Par Aar efter, at han var kommen ind i Tinget, haft Lejlighed til at vise. Det var, hvis jeg ikke husker meget fejl, i 1896, at det ærede Medlem kom ind (*Hammerich*: Det var i 1890!) Naa, altsaa i 1890. Men allerede midt i Firserne havde flere Venstremænd, her i København sammen med Socialdemokratiet, begyndt at rejse Agitation for Forholdstalsvalg, og Landstinget havde paa dette Tidspunkt, i Firserne, slaaet dette Princip ned endog med en motiveret Dagsorden. Det ærede Medlem kan derfor ikke i Kraft af, at han nogle Aar efter, at han kom ind i Tinget, saa venligt paa Sagen og tog Ordet for den, hævde, at Højre har Prioritet i denne Sag. Det er fra Demokratiets Side, at Forholdstalsvalgmaadens Tanke er rejst her i Landet. Det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds føjede til, at han var stemt for Forholdstalsvalg — det havde han sagt den Gang for mange Aar siden, og det fastholder han stadig —, naar der ikke skete andre Forandringer, og herved søger han at undskylde Højre i dets Stilling overfor den kommunale Valgretsreform. Der vil Højre ikke gaa med til Forholdstalsvalg (Afbrydelse). Nej, der vil Højre

ikke gaa med. (Afbrydelse). Ja, Højre vil gaa med paa Betingelse af, at vi beholde det nuværende Toklassesystem med Forholdstal i begge Klasser, men noget saadant kunne vi ikke være med til. Det vilde være en Forandring i reaktionær Retning, det vilde være Højres gamle Princip, det vilde være at give Mindretallet i Befolkningen født Flertal i Kommuneradene, det vil det ærede Medlem være med til. Men saa se De rigtignok ogsaa, hvor Kravet om Spejlbilledet bliver af. Det ærede Medlem vil altsaa kun være med til Forholdstalsvalg, naar Repræsentationen ikke bliver Spejlbillede af Befolkningen, men vil ikke være med dertil, naar det bliver et Spejlbillede. Det er Stillingen.

For øvrigt er det heller ikke ganske rigtigt, naar det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds siger, at Højre gaar med til Forholdstalsvalg, naar der blot ikke sker andre Forandringer. Det har nemlig Højre i Landstinget ikke gjort overfor det Forslag, som Indenrigsministeren fremsatte for et Par Aar siden om Forholdstalsvalg ved Valgmandvalg til Landstinget. Her foretoges ikke andre Forandringer end Forholdstalsvalgs Indførelse, ellers blev alt uforandret ved den nuværende Valgmaade til Landstinget, men det ærede Medlems Parti oppe i Landstinget har i denne Sag vist, at det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds ikke har Ret. Der skete ingen Forandringer, men Højre overvejede, i hvilken Forbindelse Forholdstalsvalgmaaden vilde gaa ind, selv om der ingen Forandringer foretoges, og de saa, at det var en saadan Forbindelse, at det kom Byerne til Skade, og derfor gik Højre imod — meget berettiget. Vi gik ogsaa imod, fordi vi saa, at det indgik i en saadan Forbindelse, at det kom Underklasserne til Skade. Hver fra sit Synspunkt gik vi samlede imod dette Forslag, som kun indførte Forholdstalsvalg, men i øvrigt ikke indeholdt nogen Forandring. Det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds har ikke husket denne Sag, da han for nylig udtalte sig.

Saa mindede det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds om Stillingen i 1894 og mente, at Socialdemokratiet kom i Modstrid med sig selv og sin Fortid, da vi i 1894 bekæmpede den daværende Valg-